

Της Μαρίας Παπαγεωργίου*

Όταν ένα τατουάζ μπορεί να γίνει εμπειρία ζωής...

Και εκεί που όλα στη ζωή σου κυλάνε ρόδινα και νομίζεις πως ζεις σ' ένα παραμύθι γίνεται κάτι και τα πάντα ανατρέπονται γύρω σου... είναι η στιγμή που οι δυσκολίες και η θλίψη σε κατακλύζουν, η στιγμή που πανικοβάλλεσαι, αρχίζεις να βρίσκεσαι σε απόγνωση, να νιώθεις αγανακτισμένος με τη ζωή και η στιγμή που συνειδητοποιείς ότι μόνο τα προβλήματα υγείας έχουν αξία και που σταδιακά αλλάζεις την κοσμοθεωρία σου.

Η μόνη λέξη που σε ταλανίζει και στροβιλίζει τον εγκέφαλό σου είναι ένα «ΓΙΑΤΙ;» και η απάντηση που πρέπει να δώσεις είναι ότι η ζωή είναι ένας αέναος αγώνας, πολλές δοκιμασίες – με τις οποίες όλοι κάποια στιγμή θα αναμετρηθούμε – που σε ωριμάζουν και σε κάνουν πιο δυνατό. Άλλωστε μέσα από τις δυσκολίες που αντιμετωπίζεις αποκτάς περισσότερες δυνάμεις, λογικεύεσαι και παίρνεις μαθήματα που αργότερα θα είναι εφόδιο ζωής. Ποιος όμως θα μπορούσε αυτή την περίοδο της μπόρας να συλλογιστεί, να προβληματιστεί και να είναι αισιόδοξος; Εκεί κρύβεται ο έξυπνος και λογικός άνθρωπος, τη στιγμή που παρά τις όποιες κακουχίες συναντά, βάζει το πείσμα, την ελπίδα, την αισιοδοξία πάνω απ' όλα και αδράζει την ημέρα.

Έχει γίνει πλέον τόσο κοινότυπη η φράση: «ζήσε την κάθε σου στιγμή σαν να είναι η τελευταία», αλλά είναι τόσο αληθινή και βαθυστόχαστη. Απλά ας αναλογιστούμε, όσο ματαιόδοξο και αν ακούγεται, ότι ποτέ δεν ξέρουμε τι μας ξημερώνει και ας ζήσουμε σαν να μην υπάρχει αύριο. Αγάπησε, ταξίδεψε, ονειρέψου, κάνε ό,τι θα κάνει εσένα ευτυχισμένο χωρίς να υπεραναλύεις συνέχεια καταστάσεις, ζήσε για σένα. Είναι τόσο απλό αλλά και μαγικό.

Δυστυχώς, όμως, ξεχνάμε ότι η μεγαλύτερη δόση ευτυχίας κρύβεται στα πιο απλά πράγματα, στις πιο απλές στιγμές και πολλές φορές ξεχνάμε να ζήσουμε. Δεν υπάρχει πολυτιμότερο αγαθό από την υγεία και από το να έχεις δίπλα σου ανθρώπους που σε αγαπάνε, σε νοιάζονται και σε συμπαραστέκονται σε οποιοδήποτε εμπόδιο. Αυτοί μπορεί να είναι φίλοι, συγγενείς μα πάνω απ' όλα είναι οι γονείς, η οικογένειά σου, το καταφύγιό σου, αυτά τα δύο ξεχωριστά άτομα που πονάνε περισσότερο και από εσένα. Οι απλές καθημερινές στιγμές μαζί τους δίνουν νόημα στη ζωή μας, μάς βοηθάνε να ελπίζουμε, να χαμογελάμε, να χαιρόμαστε, να παλεύουμε και να είμαστε ευτυχισμένοι. Αυτή είναι η αξία της ζωής και συνάμα ο επίγειος παράδεισός μας.

***Η Μαρία – Ραφαέλα Παπαγεωργίου
είναι Φοιτήτρια του τμήματος Δημοσιογραφίας & Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας του
ΑΠΘ**

